Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0157

Möjligheterna att säkra en hållbar framtid för EU:s djurhållningssektor mot bakgrund av behovet att säkerställa livsmedelstrygghet, jordbrukarnas resiliens och de utmaningar som djursjukdomar innebär

Europaparlamentets resolution av den 30 april 2026 om möjligheterna att säkra en hållbar framtid för EU:s djurhållningssektor mot bakgrund av behovet att säkerställa livsmedelstrygghet, jordbrukarnas resiliens och de utmaningar som djursjukdomar innebär (2025/2053(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

– med beaktande av artiklarna 38 och 39 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), som fastställer den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) och dess mål,

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2115 av den 2 december 2021 om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken (strategiska GJP-planer) och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av förordningarna (EU) nr 1305/2013 och (EU) nr 1307/2013[1],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2116 av den 2 december 2021 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013[2],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/2117 av den 2 december 2021 om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning

---

1 EUT L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj.

2 EUT L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.

för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter och (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden[3],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1468 av den 14 maj 2024 om ändring av förordningarna (EU) 2021/2115 och (EU) 2021/2116 vad gäller normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden, system för klimatet, miljön och djurskydd, ändringar av de strategiska GJP-planerna, översyn av de strategiska GJP-planerna och undantag från kontroller och sanktioner[4],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/3012 av den 27 november 2024 om inrättande av en unionsram för certifiering av permanenta kolupptag, kolinlagrande markanvändning och kollagring i produkter[5],

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 19 februari 2025 *En vision för jordbruk och livsmedel – En attraktiv jordbruks- och livsmedelsindustri för kommande generationer* (COM(2025)0075),

– med beaktande av den slutliga rapporten inom ramen för den strategiska dialogen om framtiden för EU:s jordbruk *A shared prospect for farming and food in Europe*, som offentliggjordes den 4 september 2024[6],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa (”djurhälsolag”)[7],

– med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/2002 av den 7 december 2020 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets

---

3 EUT L 435, 6.12.2021, s. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj.
4 EUT L 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.
5 EUT L 2024/3012, 6.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/3012/oj.
6 Strategisk dialog om framtiden för EU:s jordbruk, https://agriculture.ec.europa.eu/document/download/171329ff-0f50-4fa5-946f-aea11032172e_en?filename=strategic-dialogue-report-2024_en.pdf.
7 EUT L 84, 31.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj.

förordning (EU) 2016/429 vad gäller anmälan och rapportering av förtecknade sjukdomar inom unionen, vad gäller format och förfaranden för inlämnande och rapportering av unionsövervakningsprogram och av utrotningsprogram och för ansökan om erkännande av sjukdomsfri status, och vad gäller det elektroniska informationssystemet[8],

– med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/689 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om övervakning, utrotningsprogram och sjukdomsfri status för vissa förtecknade sjukdomar och nya sjukdomar[9],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 av den 21 oktober 2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002 (förordning om animaliska biprodukter)[10],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG av den 17 november 2003 om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG[11],

– med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/687 av den 17 december 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 vad gäller bestämmelser om förebyggande och bekämpning av förtecknade sjukdomar[12],

– med beaktande av rådets direktiv 98/58/EG av den 20 juli 1998 om skydd av animalieproduktionens djur[13], rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr

---

8 EUT L 412, 8.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/2002/oj.

9 EUT L 174, 3.6.2020, s. 211, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/689/oj.

10 EUT L 300, 14.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1069/oj.

11 EUT L 325, 12.12.2003, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/99/oj.

12 EUT L 174, 3.6.2020, s. 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2020/687/oj.

13 EUT L 221, 8.8.1998, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

1255/97[14] samt rådets förordning (EG) nr 1099/2009 av den 24 september 2009 om skydd av djur vid tidpunkten för avlivning[15],

– med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/6 av den 11 december 2018 om veterinärmedicinska läkemedel och om upphävande av direktiv 2001/82/EG[16],

– med beaktande av rådets rekommendation av den 13 juni 2023 om intensifiering av EU-åtgärder för att bekämpa antimikrobiell resistens genom en One Health-modell (2023/C 220/01)[17],

– med beaktande av kommissionens genomförandebeslut (EU) 2020/1729 av den 17 november 2020 om övervakning och rapportering av antimikrobiell resistens hos zoonotiska och kommensala bakterier och om upphävande av genomförandebeslut 2013/652/EU[18],

– med beaktande av kommissionens meddelande *Riktlinjer för återhållsam användning av antimikrobiella medel inom veterinärmedicin* (2015/C 299/04)[19], som offentliggjordes den 11 september 2015,

– med beaktande av rekommendationerna från det belgiska ordförandeskapet för Europeiska unionens råd efter ministerkonferensen om djursjukdomar den 24 januari 2024, där det anges att biosäkerhet och vaccinering bör vara centrala i strategier som utgör alternativ till masslakt vid hanteringen av infektionsepidemier på jordbruksföretag,

– med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2011 *Handlingsplan mot antimikrobiell resistens* (COM(2011)0748),

– med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1/2005 av den 22 december 2004 om skydd av djur under transport och därmed sammanhängande förfaranden och om ändring av direktiven 64/432/EEG och 93/119/EG och förordning (EG) nr 1255/97,

– med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2023 om generationsskifte i EU:s framtida jordbruk[20],

---

14 EUT L 3, 5.1.2005, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1/oj.
15 EUT L 303, 18.11.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1099/oj.
16 EUT L 4, 7.1.2019, s. 43, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/6/oj.
17 EUT C 220, 22.6.2023, s. 1.
18 EUT L 387, 19.11.2020, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2020/1729/oj.
19 EUT C 299, 11.9.2015, s. 7.
20 EUT C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.

– med beaktande av sin resolution av den 14 juni 2023 om tryggad livsmedelsförsörjning och långsiktig motståndskraft för EU:s jordbruk[21],

– med beaktande av sin resolution av den 13 december 2022 om en långsiktig vision för EU:s landsbygdsområden – för starkare, sammanlänkade, resilienta och välmående landsbygdsområden 2040[22],

– med beaktande av sin resolution av den 24 november 2022 om skydd av djurhållning och stora rovdjur i Europa[23],

– med beaktande av sin resolution av den 16 februari 2022 om genomföranderapporten om produktionsdjurens välbefinnande[24],

– med beaktande av sin rekommendation av den 20 januari 2022 till rådet och kommissionen efter undersökningen av anklagelser om överträdelser av unionsrätten och fall av missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om skyddet av djur under transport inom och utanför unionen[25],

– med beaktande av slutrapporten från undersökningskommittén för frågor om skyddet av djur under transport av den 14 december 2021 om undersökningen av anklagelser om överträdelser av unionsrätten och fall av missförhållanden vid tillämpningen av unionsrätten i fråga om skydd av djur under transport,

– med beaktande av sin resolution av den 10 februari 2021 om den nya handlingsplanen för den cirkulära ekonomin[26],

– med beaktande av sin resolution av den 19 oktober 2023 *En europeisk proteinstrategi*[27],

– med beaktande av standarderna från Världsorganisationen för djurhälsa (WOAH) som fastställs i *Terrestrial Animal Health Code*,

– med beaktande av FN:s livsmedels- och jordbruksorganisations (FAO) rapport *Contribution of terrestrial animal source food to healthy diets for improved nutrition and health outcomes – An evidence and policy overview on the state of knowledge and gaps* från 2023,

---

21 EUT C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
22 EUT C 177, 17.5.2023, s. 35.
23 EUT C 167, 11.5.2023, s. 77.
24 EUT C 342, 6.9.2022, s. 45.
25 EUT C 336, 2.9.2022, s. 20.
26 EUT C 465, 17.11.2021, s. 11.
27 EUT C, C/2024/2657, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2657/oj.

– med beaktande av WOAH:s resolution nr 29 *Veterinary Vaccines and Vaccination: from science to action – reflections for change*, som antogs i maj 2025,

– med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs (EESK) informationsrapport *Fördelar med extensiv djurhållning och organiska gödselmedel inom ramen för den europeiska gröna given*, som antogs den 8 december 2021,

– med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A10-0088/2026), och av följande skäl:

A. Djurhållningssektorn har länge varit en viktig pelare i EU:s jordbruk, särskilt i landsbygdsområden, och bidrar avsevärt och på ett unikt sätt till en betydande andel av EU:s ekonomi. Värdet av animalieproduktionen och animalieprodukterna uppgick till 214,3 miljarder euro 2023, vilket motsvarar 40 % av EU:s totala jordbruksproduktion för det året, och växtodlingens lönsamhet och hållbarhet är beroende av en resilient animalieproduktion.

B. Djurhållningsvärdekedjan är lång och komplex, involverar många aktörer – från uppfödnings-, foder- och djurhälsosektorerna till jordbrukarna och den bearbetningsindustri som är kopplad till animalieproduktion (mjölk- och köttbearbetning, djurfoder och animaliska biprodukter) – och är mycket viktig i EU mätt i innovation, omsättning och sysselsättning.

C. Rättvisa priser för animaliska produkter och regionala värdekedjor kan säkra jordbrukarnas inkomster. Jordbruksvärdekedjan för animalieproduktion omfattar ett brett spektrum av aktörer, från sektorer före tillvaratagandet såsom uppfödning, foder och djurhälsa till jordbrukare och livsmedelsbearbetningsindustrin efter tillvaratagandet, och är en viktig sektor i EU mätt i omsättning och sysselsättning, eftersom människor konstant är inblandade i produktionsprocessen, och bidrar avsevärt till EU:s livsmedelstrygghet, livsmedelssuveränitet och proteinoberoende.

D. Lokala slakteristrukturer kan bidra avsevärt till ett regionalt mervärde, korta ned leveranskedjorna och minska utsläppen från transport av köttprodukter, eftersom regionala slakterier bättre kan uppfylla enskilda regioners specifika marknadskrav och främja en efterfrågestyrd produktion.

E. Djurhållningen är enormt viktig för många europeiska regioner, varav de flesta riskerar att avfolkas. 58 % av de europeiska jordbruken håller djur. Jordbruk som föder upp en eller flera djurarter utgör 40,9 % av alla jordbruk i EU, och EU:s djurhållningsföretag sysselsätter omkring 4 miljoner människor (avlönade och icke-avlönade). Under de senaste 20 åren har EU

förlorat 37 % av sina jordbrukare, och jordbrukarnas inkomster har minskat med 12 % per hektar.

F. I många regioner i EU, såsom bergs- och inlandsområden, landsbygdsområden och flera av de yttersta randområdena, är animalieproduktion den enda livskraftiga ekonomiska verksamheten, och den spelar en grundläggande roll för att få befolkningen att stanna kvar och bevara den biologiska mångfalden och traditionella landskap samt för att driva på andra lokala ekonomiska verksamheter. De ekonomiska anslagen till det särskilda programmet för vissa regioner beroende på dessa regioners avsides läge och ökaraktär (Posei) måste anpassas så att de beaktar inflationsdrivna nedskrivningar i syfte att kunna fullgöra sin roll att stödja jordbrukarna och djuruppfödarna i de yttersta randområdena.

G. Hela djurhållningssektorn ger klimat- och miljöfördelar genom att binda kol, reglera vattenflöden och förbättra vattenkvaliteten, skydda den biologiska mångfalden, förebygga skogsbränder, få befolkningen att stanna kvar i landsbygdsområden samt upprätthålla diversifierade och öppna landskap, särskilt i missgynnade områden och bergsområden.

H. Enkelmagade arter, såsom svin och fjäderfä, producerar mindre växthusgasutsläpp på grund av sitt effektiva foderutnyttjande, och kan ytterligare bidra till cirkularitet genom att produkter från avfallsströmmar kan ingå i deras foder, medan deras gödsel fungerar som naturligt gödselmedel för växtodling. Klimateffektiviteten i flera europeiska modeller för animalieproduktion när det gäller genetik, teknik, innovation och kunskap är av avgörande betydelse för den globala produktionen och dess hållbarhet.

I. EU är världens näst största köttproducent efter Kina men före Förenta staterna, och EU:s djurhållningssystem bidrar avsevärt till EU:s ekonomi, handel och relaterade arbetstillfällen och upprätthåller världsledande standarder för djurskydd, effektivitet och hållbarhet.

J. Griskött och fjäderfä utgör en betydande del av det kött som produceras i EU, och som spelar en viktig roll för att trygga livsmedelsförsörjningen, erbjuda de europeiska konsumenterna produkter till överkomliga priser och bära upp försörjningsmöjligheterna för många jordbrukare. Genom att göra de konventionella systemen mer hållbara kan man i hög grad förbättra hållbarheten, vilket gynnar en bred konsumentbas, inklusive konsumenter med lägre inkomster, och säkerställa att animaliskt protein förblir överkomligt och tillgängligt för alla EU-medborgare.

K. År 2023 fanns det 133 miljoner grisar, 74 miljoner nötkreatur, 58 miljoner får, 11 miljoner getter och uppskattningsvis 1,63 miljarder fjäderfän i EU.

L. EU producerade 40,7 miljoner ton kött 2023, varav fläskkött (50 %), fjäderfä (32 %), nötkött (15 %) och får- och getkött (1 %).

M. EU är världens största producent av komjölk och står för över 20 % av det globala mjölkutbudet, och har en ledande ställning inom den internationella mejerihandeln med mer än 30 % av den globala mjölkexporten.

N. EU:s nettoexport av animaliska produkter har mer än tredubblats sedan 2000 och uppgick 2024 till 37,8 miljarder euro (exklusive handel inom gemenskapen) i ett läge där den globala efterfrågan på kött, mejeriprodukter och ägg enligt FAO:s senaste prognoser förväntas öka med 25–50 % fram till 2050[28].

O. År 2023 importerade EU nästan 900 000 ton fjäderfäkött, mer än 340 000 ton nötkött och omkring 150 000 ton fårkött.

P. Produkter av animaliskt ursprung med geografiska beteckningar utgör nästan 20 % av EU:s alla geografiska beteckningar och medför ett betydande mervärde för landsbygdsekonomierna, vilket återspeglar inte bara den ekonomiska betydelsen utan även det kulturella värdet av EU:s livsmedelsarv.

Q. Icke-prisrelaterad konkurrenskraft, inklusive höga standarder för produktsäkerhet, spårbarhet och kvalitet, är ett centralt inslag i EU:s animalieproduktion som dock leder till högre produktionskostnader och produktpriser jämfört med EU:s handelspartner. Upprätthållandet av EU:s höga standarder för miljö, livsmedelssäkerhet och djurskydd påverkar EU:s animalieproduktionssektors internationella konkurrenskraft, och behöver därför uppmärksammas extra mycket vid förhandlingar om och ingående av handelsavtal.

R. Djuruppfödare bär en tung lagstiftningsbörda, eftersom det kostar att efterleva regler, och konstanta lagstiftningsändringar leder till osäkerhet vid genomförandet av större investeringar. En stabil rättslig ram är en viktig garanti för de europeiska jordbrukarna i deras strävan att planera inför framtiden och bevara och öka sin produktionspotential.

S. EU:s politik för främjande av jordbruket spelar en viktig roll för att göra europeiska jordbruksbaserade livsmedelsprodukter av hög kvalitet, inbegripet animaliska produkter, mer synliga och konkurrenskraftiga, både på den inre marknaden och internationellt. Denna politik och den export till viktiga marknader som den stöder är viktiga drivkrafter för att förbättra jordbrukarnas intäkter och göra det möjligt för dem att ytterligare investera i en modernisering

---

28 FAO, *The future of food and agriculture – Alternative pathways to 2050*, https://www.fao.org/global-perspectives-studies/resources/detail/en/c/1157074/.

av deras jordbruk.

T. Antalet produktionsdjur, gård- och besättningsstorlek, graden av sektoriell specialisering, produktionsintensiteten mätt i antalet djurenheter per hektar och andelen gräsmark av den utnyttjade jordbruksarealen varierar kraftigt mellan medlemsstaterna och, inom medlemsstaterna, mellan regioner.

U. Djurhållningen, i synnerhet i små och medelstora jordbruksföretag, står för närvarande inför flera ekonomiska, miljömässiga och sociala utmaningar.

V. Djurbesättningarna har minskat under det senaste årtiondet, och Eurostats statistik visar en minskning under perioden 2014–2024 på 8,1 % för grisar, 8,7 % för nötkreatur, särskilt under de senaste fyra åren, 9,4 % för får och 16,3 % för getter. Det enda undantaget är fjäderfäsektorn, där populationerna har ökat.

W. I sin vision för jordbruk och livsmedel understryker kommissionen att det behövs en långsiktig vision för djurhållningssektorn, och kommissionen har lanserat ett arbetsflöde för boskap som utforskar politiska vägar för att få till stånd en konkurrenskraftig och hållbar djurhållningssektor i EU.

X. Animaliska produkter som konsumeras i enlighet med Världshälsoorganisationens riktlinjer bidrar till en balanserad och näringsrik kost genom att vara en stabil källa till viktiga näringsämnen, såsom högkvalitativa proteiner, vitaminer och mineraler.

Y. Under de kommande 30 åren förväntas den globala konsumtionen av animaliskt protein öka, vilket i kombination med en större världsbefolkning kommer att leda till kraftigt ökade efterfrågenivåer. EU:s djurhållning, som en viktig källa till högkvalitativt, lokalt producerat protein, bör erkännas som en strategisk pelare för att stärka EU:s proteinsuveränitet och bidra till ekonomisk resiliens, strategiskt oberoende och socialt ansvar.

Z. Det är mycket viktigt att EU, såsom en av de mest effektiva producenterna av animaliskt protein mätt i växthusgasutsläpp, bevarar sin förmåga att producera animaliskt protein på ett hållbart sätt, eftersom en minskning av den inhemska produktionen eller en omställning av produktionen till regioner med mindre effektiva system sannolikt skulle leda till högre globala utsläpp av växthusgaser.

AA. Enligt kommissionen är EU endast självförsörjande på råproteinkällor till 75 % och fortfarande beroende av import för mer än 70 % av sitt behov av vegetabiliskt protein, såsom sojamjöl och andra oljeväxtprodukter, vilket gör att den europeiska

jordbrukssektorn är väldigt sårbar för bland annat geopolitisk instabilitet, handelsbegränsningar och störningar i leveranskedjan.

AB. Antalet djuruppfödare i EU minskar snabbt på grund av ekonomiska svårigheter som särskilt är kopplade till begränsad lönsamhet samt sektorns bristande attraktionskraft, de utmaningar som spridningen av vektorburna sjukdomar och djursjukdomar utgör och ett bristfälligt generationsskifte. Det råder allvarlig brist i EU på veterinärer som är specialiserade på produktionsdjur. Att jordbrukare överger animalieproduktionen är också ofta kopplat till koncentrationen av produktion i stora jordbruksföretag och påtryckningar från grannar som inte är verksamma inom jordbrukssektorn, bland annat protester mot de ”störningar” som är förbundna med animalie- och jordbruksproduktion, som till exempel lukt, buller och damm.

AC. I detta sammanhang är det viktigt att förbättra sektorns attraktionskraft genom inkomststöd, effektiviserad byråkrati, riktade incitament och förbättrade levnadsvillkor på landsbygden för att säkerställa att djurhållningen är livskraftig och bidrar till att garantera EU:s territoriella sammanhållning.

AD. En av de största utmaningarna för den europeiska djurhållningssektorn är bristen på etablering av unga och nya djuruppfödare samt bristen på arbetskraft. Etablering och övertagande av jordbruksföretag måste därför underlättas genom erbjudande av etableringsstöd och åtgärder för att förhindra att djuruppfödare hamnar i överskuldsättning. Den inkomst som jordbruk ger är inte tillräcklig för att locka kvalificerad arbetskraft till sektorn.

AE. Fler kvinnor än någonsin arbetar inom EU:s djurhållningssektor, och deras aktiva deltagande bör stödjas och främjas och deras bidrag bör få ett större erkännande.

AF. Kooperativ för jordbruksbaserade livsmedel är företag bildade av djuruppfödare som har valt att gå samman för att gemensamt marknadsföra sina produkter och göra gemensamma investeringar för att skapa ett större mervärde för medlemmarna, samt erbjuda tjänster och finansiering som det annars skulle vara mycket svårt att få tillgång till.

AG. Andelen direktstöd och totala subventioner, inbegripet investeringsstöd, utgör en betydande del av nettojordbruksinkomsten för djurhållning och blandjordbruk, vilket understryker dess viktiga roll. GJP-stödet är inte tillräckligt för att hejda produktionsminskningen och det sjunkande antalet jordbrukare och locka unga människor till djurhållning, och det är därför viktigt att komplettera jordbrukarnas inkomster från både marknaden och det offentliga stödet med diversifiering, till exempel

landsbygdsturism, och riskhanteringsverktyg för att öka deras konkurrenskraft, lönsamhet och långsiktiga resiliens.

AH. Priset är fortfarande den viktigaste avgörande faktorn vid köpbeslut, men hållbarhets- och hälsofrågor ser ut att inta en mer framträdande roll, och detta kommer att forma produktionsmodellerna och konsumtionsmönstren för kött och mejeriprodukter i EU.

AI. Djurens välbefinnande är avgörande för framtidens djurhållning, som måste utvecklas i en riktning som förbättrar produktionsdjurens levnadsvillkor. Konsumenternas förväntningar avseende djurs välbefinnande och en förändrad attityd till slutna inhysningssystem bör ge incitament att öka de investeringar som krävs för att ge djuren bättre miljöförhållanden, förutsatt att eventuella ytterligare krav baseras på vetenskapliga bevis och går hand i hand med lämplig ersättning för de extra kostnader som uppstår och lämpliga ekonomiska incitament.

AJ. EU har de mest ambitiösa djurskyddsnormerna i världen, vilket återspeglar dess engagemang för en mer etisk och hållbar produktion. Begreppet djurskydd bör tolkas och tillämpas på ett sätt som är anpassat till de verkliga förhållandena i produktionssystemen och de klimat- och odlingsmässiga, socioekonomiska och territoriella förhållandena i medlemsstaterna och regionerna, vilka kan variera kraftigt.

AK. Krav på att minska djurhållningens inverkan på miljön, särskilt utsläppen av växthusgaser, förbättra djurens välbefinnande och övergå till mindre intensiv produktion bör inte leda till en minskning av livsmedelsproduktionen och bör säkerställa stabila produktionsnivåer och en god inkomst för jordbrukarna, eftersom den förväntade globala ökningen av konsumtionen av animaliskt protein utgör en möjlighet för EU att positionera sig som en global ledare inom klimat- och djurvänligt jordbruk genom att exportera kunskap, teknik och bästa praxis till partnerländer.

AL. Djurhållning, särskilt av idisslare, är det enda hållbara sättet att utnyttja vissa jordbruksmarker, särskilt permanent gräsmark, för livsmedelsproduktion och för att öka livsmedelstryggheten. EU:s omställning till hållbara jordbruksmodeller kommer att driva på forskning, innovation, investeringar och sysselsättning både i och utanför EU.

AM. Den cirkulära ekonomin behöver integreras bättre i den framväxande bioekonomin, genom en optimering av användningen av råvaror och sekundära produkter för att generera biprodukter och utnyttja förnybara energikällor som biogas, och en förstärkning av EU:s energisjälvförsörjning. Dessa åtgärder, som inte bör leda till ökade administrativa bördor för jordbruksföretagen, kommer att generera

ytterligare intäktskällor för jordbrukare och skapa nya arbetstillfällen.

AN. Djurhållningen är en viktig del av den cirkulära ekonomin och bidrar till Europas livsmedelstrygghet, energiomställning och ekologiska omställning. De europeiska djurhållningssystemen, som är starkt beroende av import av gödselmedel och foder från länder utanför EU, behöver gynnas av incitament som gör att de, utan att äventyra köttproduktionens primära mål, kan tillhandahålla ett kompletterande utbud av produkter och tjänster som ger jordbrukarna ytterligare inkomster, inbegripet produktion av förnybar energi, såsom biogas och biometan, värdefulla och organiska gödselmedel, ekosystemtjänster från boskap och råvaror till industrin i stort, i linje med EU:s bioekonomistrategi.

AO. Mångfalden i de europeiska jordbrukssystemen är en strategisk tillgång som erbjuder enorm potential för EU:s energiomställning och ekologiska omställning. Djurhållningen kan spela en viktig roll för att uppnå EU:s klimatmål och utfasningen av fossila bränslen från den europeiska energimixen, särskilt genom användning av stallgödsel.

AP. Den gödsel som produceras i djurhållningsföretag bidrar till jordens bördighet med organiskt material och viktig näring, och kan också omvandlas till biogas i metanjäsningsanläggningar, inbegripet på gårdsnivå, och ersätta och minska beroendet av fossila energikällor och minska EU:s beroende av gödningsmedel som importeras från länder utanför EU. Utöver produktion av förnybar energi producerar metanjäsningsprocessen också rötrester, en biprodukt som jordbrukarna använder som ett naturligt gödselmedel och som kan omvandlas till Renureprodukter, vilka båda främjar en cirkulär ekonomi inom djurhållningssektorn.

AQ. Förändrade konsumtionsmönster mot bakgrund av en svår marknadssituation gör att man behöver agera snabbt för att säkerställa skydd på EU-nivå av namn som används för att beteckna livsmedel av animaliskt ursprung.

AR. I många delar av Europa utvidgar vissa stora rovdjur, särskilt varg och björn, sina territorier eller återkoloniserar områden, och hamnar då i konflikt med mänsklig verksamhet, särskilt extensiv hållning av får och nötkreatur på bete. Nomadiserande boskapsskötare och andra djuruppfödare bär betydande kostnader när deras besättningar utsätts för rovdjursattacker, bland annat kostnader för förebyggande åtgärder, ersättning av förlorade djur, ytterligare veterinärvård och förluster till följd av aborter. Medlemsstaterna och regionerna skiljer sig mycket åt i fråga om stödåtgärder till förmån för jordbrukare – i vissa fall saknas sådana åtgärder helt – och offentliga medel för kompensation och anpassning.

AS. Djursjukdomar, särskilt överförbara sjukdomar och sjukdomar som kan överföras till människor (zoonoser) kan orsaka allvarliga sociala, ekonomiska och miljömässiga skador och i vissa fall hota människors hälsa.

AT. Alla delar av produktionskedjan kommer samman i ett slakteri, och regionala slakteristrukturer kan därför bidra positivt till spårbarheten, förebyggandet av sjukdomar och djurskyddet. Man behöver därför, med medel från den gemensamma jordbrukspolitiken och andra medel, stödja inrättandet och utvecklingen av slakterier för att stimulera den lokala ekonomin, skapa arbetstillfällen och stärka korta leveranskedjor.

AU. Klimatförändringen kommer sannolikt att påverka uppkomsten av nya djursjukdomar och förekomsten av befintliga sjukdomar och deras geografiska spridning, särskilt vektorburna sjukdomar såsom blåtunga och West Nile-virus, och det behövs därför föregripande veterinärmedicinska strategier. Denna situation förvärras av bristen på veterinärer för produktionsdjur, vilket får konsekvenser för förebyggande veterinärvård, tidig upptäckt och snabb sjukdomsbekämpning.

AV. Jordbrukssystemens sårbarhet i EU har belysts av den senaste tidens utbrott av djursjukdomar och den ökade förekomsten av sjukdomar såsom bovin tuberkulos, afrikansk svinpest, lumpy skin disease, blåtunga, fågelinfluensa, mul- och klövsjuka, infektion med EHD-virus och infektiös bovin rhinotracheit, i kombination med det minskande antalet veterinärer som är specialiserade på produktionsdjur, utan vilka det kommer att vara omöjligt att bekämpa djursjukdomar och garantera djurens välbefinnande. Denna sårbarhet har tagit sig uttryck i förödande konsekvenser för produktionsnivåerna, med konsekvenser för jordbrukarnas psykiska hälsa på grund av stress, ångest och känslomässiga påfrestningar.

AW. Förebyggande av djursjukdomar genom vaccinering, om sådan finns tillgänglig, är i vissa fall avgörande för att undvika drastiska men oundvikliga bekämpningsåtgärder såsom massavlivning. Finansieringen av åtgärder för att förebygga, kontrollera och utrota vissa djursjukdomar inom ramen för programmet för den inre marknaden är otillräcklig för att hjälpa jordbrukare och medlemsstater att hantera nya djursjukdomar.

AX. De hot som djursjukdomar utgör är allvarliga för den internationella handeln med djur och animaliska produkter från EU och kräver att EU:s handelspartner erkänner EU:s regionaliseringssystem, som har inrättats i enlighet med WOAH:s normer och Världshandelsorganisationens (WTO) principer för att bekämpa sjukdomar och/eller upprätthålla en säker handel genom att begränsa handel från sjukdomsdrabbade områden och undvika

onödiga hinder och störningar i handeln med varor från icke drabbade områden.

AY. Trots att vaccinationer är ett effektivt verktyg för att förhindra spridning av djursjukdomar har de använts som ett verktyg för att begränsa handeln mellan EU:s medlemsstater och länder utanför EU snarare än att underlätta den.

AZ. EU:s helhetssyn på bekämpningen av djursjukdomar består av flera komponenter, nämligen de särskilda bekämpningsåtgärder som har införts för övervakning av varje sjukdom, EU:s ekonomiska bidrag, anmälningssystemet, EU:s krisgrupp, spårbarhetssystemet och EU:s referenslaboratorier för utvalda sjukdomar.

BA. Antimikrobiell resistens, som är en One Health-fråga som omfattar människors, djurs och växters hälsa samt miljön, är ett av de tre största hälsohoten som kommissionen kartlade i juli 2022, och har stora socioekonomiska konsekvenser för jordbrukssektorn, eftersom den leder till ökad sjuklighet och dödlighet hos djur och äventyrar djurs hälsa och välbefinnande och därmed djurproduktiviteten. Den gemensamma jordbrukspolitiken och andra EU-program bör stödja en förbättring av biosäkerheten i djurhållningsföretag, främjande av förebyggande vaccinering, utbildning och tekniskt stöd till djuruppfödare samt forskning om och utveckling av effektiva och överkomliga alternativ till användningen av antimikrobiella medel på produktionsdjur.

BB. Den första årliga övervakningsrapporten om försäljning och användning i EU av antimikrobiella medel inom veterinärmedicin (ESUAvet 2023)[29] visar att det minskningsmål på 50 % som fastställts för 2030 redan hade uppnåtts halvvägs 2023. I rapporten varnas dock för att denna positiva utveckling skulle kunna undergrävas av en ökning av djursjukdomar och avsaknaden av en samordnad EU-strategi för vaccinering, tidig övervakning, biosäkerhet och övergripande sjukdomsförebyggande och beredskap.

BC. Genom EU:s djurhälsolag inrättas en rättslig ram för att harmonisera reglerna för handel inom EU, införsel till EU av djur och produkter, sjukdomsutrotning, veterinärkontroller, anmälan av sjukdomar och ekonomiskt stöd avseende olika djurarter.

BD. Befintlig lagstiftning om överförbara djursjukdomar innehåller en omfattande uppsättning bestämmelser om övervakning, utrotningsprogram och sjukdomsfri status, och den ålägger

---

29 Europeiska läkemedelsmyndigheten, *European sales and use of antimicrobials for veterinary medicine*, 31 mars 2025, https://www.ema.europa.eu/en/documents/report/european-sales-use-antimicrobials-veterinary-medicine-annual-surveillance-report-2023_en.pdf.

medlemsstaterna att upprätta och upprätthålla en uppdaterad förteckning över sina territorier eller zoner med sjukdomsfri status, och över sina regioner med sjukdomsfri status, i enlighet med befintlig lagstiftning om veterinärmedicinska läkemedel, som gör det möjligt att utfärda tillstånd för vacciner och andra djurhälsoprodukter. Denna lagstiftning utgör kärnan i EU:s förebyggande och hantering av djursjukdomar.

BE. Förebyggande åtgärder och bekämpningsåtgärder för varje djursjukdom bör anpassas till sjukdomens epidemiologiska profil, konsekvenser och geografiska spridning inom EU.

BF. Tidig upptäckt och en tydlig struktur för anmälan och rapportering av sjukdom är avgörande för en effektiv sjukdomsbekämpning. Medlemsstaterna bör se till att den behöriga myndigheten omedelbart underrättas om varje misstanke om eller bekräftelse av ett sjukdomsutbrott.

BG. Det är mycket viktigt att säkerställa enhetliga villkor för anmälan och rapportering av sjukdomar i EU för att upprätthålla lika villkor mellan medlemsstaterna och undvika att konkurrensen snedvrids. Kommissionen har befogenhet att upprätta en förteckning över sjukdomar som är föremål för EU:s regler för anmälan och rapportering samt nödvändiga förfaranden och format för anmälan och rapportering av sjukdomar i systemet för information om djursjukdomar (Adis).

BH. Antalet stora rovdjur på den europeiska kontinenten beräknades 2012 vara 9 000 europeiska lodjur, 17 000 brunbjörnar, 1 250 järvar och 12 000 vargar. Det finns ingen enhetlig och aktuell EU-uppskattning av antalet stora rovdjur.

Allmänna anmärkningar

1. Europaparlamentet välkomnar och stöder kommissionens initiativ, inom ramen för dess vision för jordbruk och livsmedel, för att inrätta ett arbetsflöde för boskap som syftar till att kartlägga och utarbeta lämpliga politiska upplägg för att stödja djurhållningen och stärka dess konkurrenskraft med hjälp av riktade och territoriella lösningar snarare än med en universallösning, och att, förutom livsmedelstrygghet, resiliens och hantering av djursjukdomar, också beakta klimat-, natur- och djurskyddsaspekter. Parlamentet understryker att mångfalden i djurhållningen och skillnaderna mellan olika lokala förhållanden kräver lösningar som är anpassade till nationell, regional eller subregional nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att vidta särskilda åtgärder i fråga om boskapsuppfödning i bergsområden, avlägsna områden och missgynnade områden.

2. Europaparlamentet uttrycker oro över initiativ eller lagstiftningsförslag som genom direkta eller indirekta åtgärder

avskräcker från djurhållning. Parlamentet insisterar på att djurhållningssektorn inte bör omfattas av ett regelverk som är utformat för tunga industrier.

3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att, med utgångspunkt i arbetet inom ramen för EU:s arbetsflöde för boskap, inrätta en högnivågrupp för boskap, med högnivågruppen för vinpolitik som förebild, med deltagande av alla berörda parter, inbegripet jordbrukare, medlemsstaternas företrädare för djurhållningssektorn, den akademiska världen och veterinäryrket, representativa sammanslutningar och relevanta djurhälsoorganisationer, företrädare för industrin och företrädare för lokala myndigheter. Parlamentet påpekar att denna grupp bör återspegla mångfalden i EU:s territorier genom att tillhandahålla en balanserad representation av olika regionala omständigheter, inbegripet områden med hög djurtäthet.

4. Europaparlamentet anser att denna högnivågrupp, som sammanför medlemsstater och berörda parter, bör reflektera över de utmaningar som djurhållningssektorn står inför och tillhandahålla konkreta och sociala lösningar, särskilt på grundval av forskning som bedrivs på detta område. Parlamentet efterlyser en öppen och konstruktiv dialog mellan alla berörda parter för att uppmuntra till samarbete, utarbeta praktiska lösningar och säkerställa faktabaserad kommunikation om djurhållning. Parlamentet anser att dessa lösningar särskilt bör ta itu med omlokaliseringen av produktion utanför Europa, generationsskifte och främjande av investeringar för att främja djurhållningens konkurrenskraft.

5. Europaparlamentet betonar att de särskilda utmaningar som påverkar djurhållningssektorn kräver ett samordnat, flerdimensionellt politiskt svar som till fullo avspeglar djurhållningens ekonomiska, miljömässiga och sociala betydelse i EU och dess landsbygdsområden utan att ställa utmaningarna mot varandra. Parlamentet anser dessutom att detta politiska svar också bör återspegla sektorns bidrag till sammanhållningen på landsbygden, livsmedelstryggheten, en hållbar markförvaltning, djurens välbefinnande och tillgången på animaliskt protein på EU-marknaden.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tillhandahålla en stabil och förutsägbar ram för jordbrukare genom att begränsa onödiga regelbördor och förenkla reglerna för djurhållning, särskilt för småskaliga jordbruk och familjejordbruk, och därigenom underlätta verksamheten och stödja sektorns utveckling. Parlamentet betonar att man behöver bedöma EU-lagstiftningens kumulativa effekter och förhindra att EU-lagstiftningen och nationell överreglering skapar osäkerhet om rättsläget och administrativa bördor.

7. Europaparlamentet påpekar att en förbättring av djurhållningens sociala, ekonomiska och miljömässiga hållbarhet är beroende av en långsiktig vision som tar itu med ett brett och sammanlänkat spektrum av faktorer, däribland prisrelaterad och icke-prisrelaterad konkurrenskraft, förmågan att anpassa sig till klimatförändringen och relaterade extrema väderhändelser samt djursjukdomar. Parlamentet anser att andra mycket relevanta faktorer är näringsföroreningar, utveckling och tillhandahållande av betalda ekosystemtjänster, riktat investeringsstöd, främjande av djurskydd, innovations- och digitaliseringsincitament samt generationsskifte, tillgång till stöd- och rådgivningstjänster och förbättrade levnads- och arbetsvillkor för djuruppfödare.

8. Europaparlamentet betonar att jordbrukarna är de första att vilja säkerställa god hälsa och välbefinnande för djuren, eftersom det är nödvändigt ur både ett etiskt och ett ekonomiskt perspektiv. Parlamentet understryker att djurs välbefinnande i jordbruksföretag är direkt kopplat till den enskilda djurhållarens kompetens. Parlamentet betonar betydelsen av utbildning och regelbunden fortbildning i detta sammanhang.

9. Europaparlamentet betonar att mångfalden i de europeiska djurhållningssystemen, med allt ifrån djur som föds upp frigående, vilket ofta inbegriper betesmarker med högt miljövärde och produktion av utrotningshotade arter och raser, till storskaliga specialiserade och mycket effektiva jordbruk, vegetabilie- och animalieproduktion, regenerativt och ekologiskt jordbruk och betesdrift, säsongsbunden växling av betesområde, skogsbete och småskalig djurhållning för personligt bruk, och mångfalden av djurarter som hålls gör det möjligt för jordbruken att tillhandahålla en rad kompletterande varor och tjänster, vilket gör hela djurhållningssektorn mer resilient samtidigt som den tillgodoser en bred efterfrågan från konsumenter. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja och möjliggöra mångfald i produktionssystemen.

10. Europaparlamentet betonar att det behövs större insyn i tilldelningen till och användningen av EU-medel i icke-statliga organisationer för att inte riskera felaktig användning eller otillbörligt inflytande över EU:s politik. Parlamentet uppmanar kommissionen att upprätta ett offentligt register som specificerar belopp och syfte med den finansiering som icke-statliga organisationer erhåller. Parlamentet är bekymrat över tilldelningen av medel, bland annat från programmet för miljö och klimatpolitik (Life), till icke-statliga organisationer som bedriver lobbyverksamhet vid EU:s institutioner, särskilt om djurs välbefinnande, och som därigenom riskerar att bryta mot principerna om maktfördelning och lojalt samarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att avbryta finansieringen till icke-statliga organisationer som bedriver riktad lobbyverksamhet och visar upp en falsk, militant och ideologisk bild

av djurhållningen i Europa. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att alla stödmottagare av konsoliderade medel offentliggör sina möten med företrädare för EU:s institutioner när de avser att påverka EU:s politik.

Ekonomisk hållbarhet och livsmedelstrygghet

11. Europaparlamentet konstaterar att bibehållandet av en blomstrande, hållbar och resilient djurhållningssektor i EU kommer att gynna den globala livsmedelstryggheten, stärka EU:s livsmedelssuveränitet och ekonomiska tillväxt samt bidra till balanserade och varierade europeiska kostvanor med animaliska produkter av hög näringsmässig kvalitet som är en unik källa till flera mikronäringsämnen och bioaktiva föreningar, vars näringsvärde inte kan ersättas på ett adekvat sätt av växtbaserade eller konstgjorda alternativ, och som bör värdesättas vid utarbetandet av evidensbaserade kostriktlinjer.

12. Europaparlamentet noterar att FAO:s rapport från 2023 *Contribution of terrestrial animal source foods to healthy diets for improving nutrition and health outcomes* belyser den roll som animaliska livsmedel spelar för att tillhandahålla protein av hög kvalitet och viktiga mikronäringsämnen som kan saknas i växtbaserad kost. Parlamentet betonar att dessa livsmedel är avgörande för barn, tonåringar, gravida och ammande kvinnor, kvinnor i fertil ålder, äldre personer och personer som lever med kroniska sjukdomar, och att de kan vara svåra att ersätta med växtbaserade alternativ.

13. Europaparlamentet framhåller med kraft djurhållningens betydelse för de regionala värdekedjorna och de lokala marknaderna. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en konsekvensbedömning för att fastställa de sociala och ekonomiska konsekvenserna av en ytterligare avveckling av nätverket av regionala slakterier.

14. Europaparlamentet efterlyser en balanserad strategi som tar fasta på den viktiga roll som animalieprodukter spelar för den globala nutritionen, och tar hänsyn till betydelsen av sådan produktion för jordbruksinkomsterna och den ekonomiska stabiliteten. Parlamentet påminner om att boskap spelar en viktig roll i den cirkulära ekonomin och återvinningen av avfall från livsmedelsindustrin, och inom flera sektorer såsom textilier, kläder, skor, lädervaror, byggsektorn, kosmetika och läkemedel. Parlamentet påpekar att man samtidigt behöver ta itu med de olika effekterna av produktionssystemen på miljön, klimatet och djurens välbefinnande.

15. Europaparlamentet understryker att man behöver fortsätta att trygga livsmedelsförsörjningen i Europa och samtidigt minimera miljöpåverkan, vilket måste ske med transparenta, vetenskapligt baserade strategier och innovation.

16. Europaparlamentet understryker att förbättrad produktivitet, resiliens, effektivitet och hållbarhet i EU:s djurhållningssektor är avgörande för att upprätthålla en inhemsk tillgång på proteiner av hög kvalitet som tillgodoser EU-konsumenternas behov och stärker livsmedelstryggheten, särskilt med tanke på de globala marknadernas volatilitet, geopolitiska spänningar och det faktum att den globala efterfrågan på animaliska proteiner förväntas öka under de kommande 30 åren. Parlamentet konstaterar att EU fortsätter att vara starkt beroende av importerat växtbaserat protein för djurfoder från ett begränsat antal partner, vilket underminerar proteinsuveräniteten och gör livsmedelssystemet sårbart för globala konjunkturväxlingar.

17. Europaparlamentet betonar att en hållbar, diversifierad och inhemsk proteinproduktion är avgörande för att säkerställa tillräckliga, säkra och högkvalitativa livsmedel och foder. Parlamentet betonar att sektorn för animaliskt protein kan stödja sådan produktion genom att använda stallgödsel som naturliga gödselmedel och använda vegetabiliska biprodukter till foder och avfall från livsmedel för att främja ett mer integrerat, cirkulärt och hållbart system. Parlamentet välkomnar kommissionens tillkännagivande i sin vision för jordbruk och livsmedel att den kommer att utarbeta en övergripande plan för ett mer självförsörjande och hållbart proteinsystem i EU, som behandlar produktion, import och konsumtion av proteiner i EU för att säkerställa det jordbruksbaserade livsmedelssystemets långsiktiga resiliens.

18. Europaparlamentet betonar att jordbrukarnas ställning i värdekedjan för jordbruksbaserade livsmedel behöver stärkas, bland annat med hjälp av kooperativ, producentorganisationer och sammanslutningar, och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka mekanismer som säkerställer att jordbrukarna får priser som åtminstone täcker deras produktionskostnader. Parlamentet påminner om att djuruppfödare måste ges anständiga, rättvisa och stabilare inkomster, bättre arbetsvillkor, socialt erkännande, förbättrad tillgång till krediter och hållbar finansiering för forskning och investeringar i boskapskvalitet för att säkerställa sektorns ekonomiska hållbarhet, ordentligt värdesätta jordbrukarnas roll när det gäller att trygga EU:s livsmedelsförsörjning och locka yngre generationer till yrket.

19. Europaparlamentet betonar att prisinstabilitet, höga produktionskostnader, alltför stor byråkrati och ett lågt värdesättande av yrket i samhället i stort har bidragit till att människor lämnar jordbruket och till en åldrande sektor. Parlamentet påpekar att små och medelstora jordbruksföretag redan måste fullgöra många skyldigheter som har ett orimligt lågt kostnads-nyttoförhållande. Parlamentet upprepar därför att det behövs effektiva instrument för att stödja inkomster, minska byråkratin, förenkla befintlig lagstiftning och förbättra samhällets

värdering av jordbruksarbete, som nyckelfaktorer för att säkerställa djurhållningens långsiktiga livskraft i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att stödja djurhållningssektorn och anta sin djurhållningsstrategi.

20. Europaparlamentet påpekar att investeringar i nya boskapsanläggningar och renovering av befintliga sådana innebär betydande kostnader och tar långt tid att planera och genomföra. Parlamentet varnar för att ändringar av djurskyddslagstiftningen kan leda till att boskapsanläggningar förlorar sina tillstånd, vilket innebär att de måste byggas om till höga kostnader flera år innan den planerade användningstiden löper ut. Parlamentet uppmanar kommissionen att efter bästa förmåga främja och skapa incitament för goda tillståndsförfaranden i medlemsstaterna.

21. Europaparlamentet understryker att hållbar djurhållning, särskilt på små och medelstora jordbruksföretag, är grundläggande för den socioekonomiska livskraften i landsbygdsområden, särskilt bergsområden, djurtäta områden och missgynnade områden såsom permanenta gräsmarker, torvmarker och ängar, där djurhållningen ofta är den huvudsakliga eller till och med den enda livskraftiga ekonomiska verksamheten, och att den också upprätthåller produktion, ekonomisk tillväxt och landskapsvård. Parlamentet betonar att djurhållning inte bara skapar sysselsättning på landsbygden och bidrar till att förebygga avfolkning utan även bidrar till aktiv markförvaltning, förebyggande av bränder och bevarande av den biologiska mångfalden och kultur- och landskapsarvet. Parlamentet påpekar att djurhållning i många regioner spelar en oersättlig roll för den territoriella sammanhållningen och för att hålla samhällen levande. Parlamentet understryker att extensiv betesproduktion är ett effektivt sätt att belöna jordbrukare för de ekosystemtjänster som de tillhandahåller.

22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lansera en plan som främjar ny teknik, foderinnovation och genetisk förbättring av besättningar, öka investeringarna i offentlig och privat forskning om djuravel och genetik, underlätta spridningen av god praxis snarare än att införa storskaliga åtgärder för numerisk omstrukturering av besättningar som skulle sänka och äventyra den europeiska livsmedelssuveräniteten och livsmedelstryggheten, och optimera produktionen och effektiviteten. Parlamentet understryker att djuravel är ett viktigt verktyg för att förbättra produktiviteten, effektiviteten och djurhälsan. Parlamentet betonar att EU är ledande inom forskning och innovation kring djuravel och genetik.

23. Europaparlamentet efterfrågar en plan för säkerställande av genpoolerna för flera olika traditionella raser som riskerar att dö ut, främjande av lokala raser och uppfödning av lantraser som är bättre anpassade till lokala klimat, samt spridning av bästa praxis och bevarande av genetisk mångfald. Parlamentet betonar att stödet i

artikel 27 i kommissionens förordning (EU) 2022/2472[30] behöver bibehållas för att stödja genetiska framsteg inom animalieproduktionen. Parlamentet lyfter fram det akuta behovet av att främja forskning, innovation och antagande av evidensbaserad praxis som gör djurhållning mer miljömässigt, socialt och ekonomiskt hållbar, bland annat genom riktade investeringar i genetisk forskning, näringseffektivitet och urval för långvariga produktionsegenskaper, och behovet av att främja och finansiera forskning och innovation i djurtäta områden för att minska inverkan på miljön, samt främja höga djurskyddsstandarder och integrerade och resilienta leveranskedjor för boskap. Parlamentet noterar att genetisk förbättring med god förvaltning och innovation kan minska utsläppen och utgöra ett hållbart alternativ till abrupt omstrukturering som hotar jordbruksföretagens livskraft och EU:s livsmedelssuveränitet.

24. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sin vision för jordbruk och livsmedel påpekar att den gemensamma jordbrukspolitiken fortfarande är avgörande för att stödja jordbrukarnas inkomster, och att direktstödet inom den gemensamma jordbrukspolitiken fortsätter att spela en avgörande roll för att stödja och stabilisera jordbruksinkomsterna på gårdsnivå. Parlamentet betonar att det direkta inkomststödet och alla program som idag finansieras av den gemensamma jordbrukspolitiken behöver värnas, eftersom sektorerna för djurhållning och blandjordbruk är stora mottagare av det stöd som tillhandahålls inom den nuvarande gemensamma jordbrukspolitikens första pelare (direktstöd, kopplat stöd för nöt-, kalv-, får- och getkött) och andra pelare, särskilt genom stöd till investeringar, stöd till områden med naturliga begränsningar och åtaganden om miljö- och klimatvänligt jordbruk. Parlamentet konstaterar att ekonomisk bärkraft och otillräckligt generationsskifte är en utmaning för många jordbruksföretag som kräver särskild uppmärksamhet och produktionsrelaterade subventioner, och betonar hur viktigt det kopplade stödet är för aktiva jordbrukare. Parlamentet efterlyser en särskild och robust budget för den gemensamma jordbrukspolitiken i nästa fleråriga budgetram och noterar att denna måste öronmärkas och bibehållas på åtminstone samma nivå som den nuvarande GJP-budgeten i reala termer, med hänsyn till inflationen.

25. Europaparlamentet understryker kooperativens nyckelroll, med tanke på de animaliska produkternas lättfördärvliga karaktär och höga transaktionskostnader, och uppmanar kommissionen att stödja

---

30 Kommissionens förordning (EU) 2022/2472 av den 14 december 2022 genom vilken vissa kategorier av stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 327, 21.12.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2472/oj).

dem för att öka resiliensen, producentinflytandet, utnyttjandet av samprodukter och generationsskiftet samt främja cirkulära strategier. Parlamentet begär att stödet från den gemensamma jordbrukspolitiken ska anpassas till jordbruksförhållandena, särskilt småskaliga jordbruk och familjejordbruk, och att det ska vara möjligt att betala ut stöd per djur inom djurhållningssektorn. Parlamentet betonar att jordbrukarnas ekonomiska bärkraft behöver stärkas genom diversifiering och med riskhanteringsverktyg för en större konkurrenskraft, lönsamhet och långsiktig resiliens.

26. Europaparlamentet noterar att jordbrukarna står inför ökande och olikartade risker, såsom oförutsägbara marknader, klimatförändringen och relaterade extrema väderhändelser, djursjukdomar, geopolitiska spänningar och osäkra effekter av handelsavtal. Parlamentet uppmanar i detta avseende kommissionen att både stärka krishanteringsverktygen och öka reserven för kriser inom jordbruket i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027 och kombinera detta med inrättandet av nya särskilda finansieringsinstrument som finansieras utanför den gemensamma jordbrukspolitiken, eftersom dessa åtgärder är avgörande för att bättre hantera de ekonomiska förluster och merkostnader som EU:s jordbrukare står inför och ge dem större stabilitet.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på det befintliga GJP-stödet för att stärka de finansiella och socioekonomiska mekanismerna. Parlamentet insisterar på att utbetalningarna inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken förblir avgörande för inkomstkontinuitet inom djurhållningen, särskilt för jordbruksföretag som är specialiserade på nötkötts-, mjölk-, får- och getproduktion, och för dem som tillhandahåller miljötjänster via extensivt bete. Parlamentet understryker att det behövs en övergångsperiod efter 2027 för att möjliggöra anpassning till nya regler. Parlamentet välkomnar att anskaffning av nötkreatur, får och getter med högt avelsvärde i omnibuspaketet för den gemensamma jordbrukspolitiken inkluderas bland de stödberättigande utgifterna inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvidga denna bestämmelse till grisar med högt avelsvärde för avelsändamål, med tanke på deras betydelse för den europeiska djurhållningssektorns konkurrenskraft och resiliens. Parlamentet understryker behovet av att bibehålla åtminstone samma ambitionsnivå i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027. Parlamentet uppmanar slutligen kommissionen att erkänna de särskilda behoven för djuruppfödare i tätbefolkade områden och att tillhandahålla lämpligt GJP-stöd, och noterar att en balanserad regional utveckling kan främjas genom att man upprätthåller antalet jordbruksföretag och lokal infrastruktur såsom slakterier, foderfabriker och bearbetningsanläggningar.

28. Europaparlamentet efterlyser incitament för extensiv och

betesbaserad djurhållning, särskilt inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

29. Europaparlamentet understryker behovet av att stoppa och vända avkapitaliseringen av djurhållningssektorn och av att säkerställa att EU:s standarder är fullständigt ömsesidiga för alla importerade produkter. Parlamentet uppmanar kommissionen att utveckla särskilda strategier för att säkerställa lika villkor och större samstämmighet mellan dess handels- och hållbarhetspolitik. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta större hänsyn till jordbrukssektorns särdrag, säkerställa att EU:s standarder är fullständigt ömsesidiga, genom att inkludera spegelklausuler när handelsavtal ingås, och skydda det europeiska jordbruket, livsmedelsproduktionen och folkhälsan i alla handelsavtal. Parlamentet insisterar i detta avseende på att internationella handelsavtal inte bör inverka negativt på det europeiska jordbruket, bör garantera ömsesidighet och inte utgöra någon risk för folkhälsan. Parlamentet betonar det brådskande behovet av att anpassa marknadsinterventionerna genom att uppdatera referenspriserna för skyddsklausulerna i linje med nya marknadsvillkor och hanteringsverktyg.

30. Europaparlamentet betonar att djuruppfödare också bör kunna dra nytta av det extra inkomstflöde som tillhandahålls av kolinlagrande markanvändning. Parlamentet efterlyser i detta avseende en gradvis övergång från det nuvarande systemet, som är inriktat på föreskrivna metoder och administrativa förhandstillstånd, till en resultatinriktad ram för utsläppshantering, samtidigt som djuruppfödarna ges möjlighet att besluta vilka metoder och vilken teknik som ska användas, för att på så sätt bevara näringsfriheten och säkerställa ansvarsskyldighet för att uppnå dessa mål.

31. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att se över förordningarna om bearbetning av kött, såsom den teknik som används för köttbesiktning, och harmoniseringen av minimiriktlinjer för utvärdering av köttinnehåll, som för närvarande begränsar den fulla användningen av slaktkroppar, i syfte att öka transparensen i leveranskedjan och säkerställa högre inkomster för uppfödarna.

32. Europaparlamentet noterar att djurhållningssystem skulle kunna dra nytta av framför allt metoder och teknik som syftar till att förbättra djurens hälsa och välbefinnande och åstadkomma effektivitetsvinster, till exempel system med låga kostnader, tvåvägssystem och precisionsdjurhållning, och utnyttja ny digital teknik som kan förbättra djur- och systemhantering, databehandling och spårbarhet. Parlamentet begär att kommissionen rapporterar om bästa praxis för hållbar djurhållning och föreslår konkreta åtgärder som stöder innovation, effektivitet och resiliens inom sektorn, inbegripet bättre användning av befintliga gemensamma databaser och genbanker för ursprungliga raser för att göra det möjligt för

uppfödare som så önskar att fortsätta att föda upp vissa gamla arter. Parlamentet pekar på den digitala kompetensklyftan mellan landsbygds- och stadsområden. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att den digitala omställningen gynnar jordbrukarna.

33. Europaparlamentet understryker att strävan att uppnå förbättrad djurproduktivitet eller klimatmål inte får ske på bekostnad av djurens hälsa och välbefinnande.

34. Europaparlamentet uppmuntrar utformningen av en politik som stöder familjejordbruk och unga och nya jordbrukare i fråga om att upprätthålla och förbättra hållbar djurhållning och småskalig djurhållning, som ett sätt att trygga försörjningsmöjligheterna och livsmedelstryggheten. Parlamentet påpekar att det därför är nödvändigt att hjälpa jordbrukare att etablera sig ordentligt genom riktade, särskilda finansiella verktyg, för att rusta dem att hantera ekonomiska påfrestningar bättre. Parlamentet insisterar på vikten av kollektiva strukturer, såsom kooperativ som ägs och drivs av jordbrukare samt producentorganisationer.

35. Europaparlamentet betonar behovet av att stärka stödet till de yttersta randområdena, där strukturella och geografiska omständigheter gör att det kostar mycket mer att bedriva jordbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att uppdatera finansieringen av Posei i nästa fleråriga budgetram för att återspegla inflationen sedan 2007. Parlamentet noterar att enbart indexering inte räcker för att hantera stigande produktions-, transport- och försörjningskostnader. Parlamentet betonar att en tillräcklig Posei-finansiering är avgörande för att upprätthålla jordbruket, säkerställa jordbruksföretagens livskraft och upprätthålla EU:s ekonomiska, sociala och territoriella sammanhållning, i enlighet med artikel 349 i EUF-fördraget.

36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fasta på de särskilda behoven och utmaningarna för djuruppfödare i bergsområden och missgynnade områden, inbegripet ö- och inlandsregioner samt avlägsna områden och de yttersta randområdena, och att säkerställa ett adekvat stöd genom den gemensamma jordbrukspolitiken, inbegripet kopplat stöd, sektorspecifika interventioner och riktade åtgärder för landsbygdsutveckling. Parlamentet understryker att bibehållandet av djurhållning i avlägsna områden, öområden och mindre gynnade områden bidrar till miljömässig hållbarhet genom att förhindra att mark överges, stödja den biologiska mångfalden och bevara traditionella landskap, stödjer jordbrukares inkomster och försörjningsmöjligheterna på landsbygden och bidrar till att återbefolka landsbygdsområden. Parlamentet betonar vikten av att säkerställa ett aktivt deltagande av företrädare för de yttersta randområdena i högnivågruppen, eftersom de specifika geografiska,

socioekonomiska och produktiva särdragen för dessa områden medför sina egna utmaningar, som kräver särskild uppmärksamhet vid utarbetandet av EU:s politik.

37. Europaparlamentet betonar behovet av globalt samarbete och innovativ kunskapsöverföring för att stödja hållbara djurhållningssystem, särskilt från europeiska regioner med mycket effektiva djurhållningssystem, som hänger samman med en snabb befolkningstillväxt och urbanisering.

38. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna och kommissionen att investera i utbildning och infrastruktur som gör det möjligt för jordbrukare att använda djurhållningsmetoder som är hållbarare, effektivare och bättre för djurens hälsa och välbefinnande, inbegripet digitalisering, tillämpad forskning, kunskapsöverföring och utbildning i innovativa verktyg och innovativ teknik för tidig upptäckt och förebyggande av epizootiska sjukdomar, såsom system för övervakning av boskaps hälsa. Parlamentet betonar vikten av oberoende rådgivningstjänster i detta avseende och uppmanar medlemsstaterna att fullt ut utnyttja den gemensamma jordbrukspolitiken för en tillräcklig finansiering av dessa tjänster.

39. Europaparlamentet efterlyser enklare djurskyddsregler som fokuserar på att hjälpa jordbrukare genom utbildning och stöd, snarare än på bestraffande metoder.

40. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att lägga fram sina slutsatser om utvecklingen av ett system för djurskyddsmärkning som garanterar tillräcklig och enhetlig information till konsumenterna, och på så sätt undvika de risker för den inre marknaden som spridningen av lokala djurskyddssystem medför.

41. Europaparlamentet påpekar att endast 12 % av jordbruksföretagen i EU drivs av personer som är yngre än 40 år och att bristen på unga jordbrukare utgör ett hot mot den europeiska djurhållningssektorns ekonomiska livskraft, dess generationsskifte och framtida hållbarhet. Parlamentet uppmanar därför med kraft kommissionen att göra startstödet mer effektivt i fråga om att övervinna inträdeshinder för djurhållningssektorn, inbegripet höga startkostnader. Parlamentet understryker svårigheterna att locka unga jordbrukare till djurhållningssektorn, som lider av bristande attraktionskraft på grund av arbetets krävande karaktär, såsom långa arbetstider, begränsade möjligheter att ta ledigt och brist på avbytartjänster, och behovet av att genom att främja könsinkluderande åtgärder och möjligheter ta hänsyn till det ökande antalet kvinnor som arbetar inom djurhållningsföretag.

42. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategi för generationsskifte. Parlamentet uppmanar kommissionen att

tillhandahålla rekommendationer och undersöka lösningar för att undanröja de främsta hindren för etablering av unga djuruppfödare, särskilt höga initiala investeringar i infrastruktur, svårigheter att få tillgång till mark, särskilt till följd av skillnader mellan medlemsstaterna, begränsad tillgång till krediter, brist på arbetskraft, frågor som rör riskhantering, förebyggande och kontroll av djursjukdomar och byråkratiska bördor.

43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga möjligheten att bevilja mer direktstöd till unga jordbrukare. Parlamentet betonar dessutom att man måste skapa gynnsamma omständigheter för en anständig pensionering. Parlamentet betonar att underlättande av tillgång till krediter och mark, särskilt i medlemsstater med höga markpriser, ökade investeringar i boskapskvalitet och för att förbättra tjänsterna på landsbygden är grundläggande förutsättningar för att locka till sig och hålla kvar en ny generation jordbrukare. Parlamentet betonar att rådet till medlemsstaterna att anslå 6 % av den gemensamma jordbrukspolitikens budget till generationsskiftet inte är tillräckligt bindande för att garantera ett tillräckligt stöd till unga jordbrukare.

44. Europaparlamentet välkomnar kommissionens framläggande av en bioekonomistrategi för EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att erkänna den roll som innovativ djurhållning spelar för att främja cirkularitet och fullt ut frigöra potentialen för energiproduktion, särskilt biogas och biometan, användning av rötrester som biobaserat gödselmedel och tillvaratagande av animaliska biprodukter med hjälp av destrueringssektorn för att tillhandahålla ytterligare inkomstkällor för djuruppfödare. Parlamentet understryker att i synnerhet djurtäta områden spelar en viktig roll i bioekonomin, eftersom närheten till stadsområden och de korta avstånden möjliggör cirkulärt samarbete när det gäller att bättre tillvarata avfallsströmmar från människor och behandla avfallsströmmar från jordbruket.

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att kartlägga adekvata och långsiktiga finansieringsmöjligheter för förebyggande åtgärder och kompensation till jordbrukare, vilket kan inbegripa, men inte bör begränsas till, den gemensamma jordbrukspolitiken, inte bara för eventuella förluster och kostnader som uppstått till följd av angrepp från stora rovdjur, utan även för begränsningsåtgärder såsom rådgivningstjänster, kunskapsutbyte och utbildning av jordbrukare om samexistens av betesbruk och stora rovdjur.

46. Europaparlamentet betonar att den riktade ändringen av

habitatdirektivet[31], som syftar till att anpassa EU-lagstiftningen till uppdateringen av Bernkonventionen med avseende på skyddsnivån för varg, är avsedd att öka flexibiliteten i hanteringen av vargpopulationer i hela EU och minimera de socioekonomiska effekterna. Parlamentet betonar behovet av att ta hänsyn till arters stora gränsöverskridande rörlighet och att till bevarandestatusen för olika populationer av samma art kan variera mellan regionerna. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ytterligare intensifiera det gränsöverskridande samarbetet i dessa frågor.

Miljömässig hållbarhet

47. Europaparlamentet framhåller den viktiga roll som djurhållning, särskilt gräsbaserade system, spelar för att upprätthålla cirkulära jordbrukssystem, förbättra ekosystemtjänster och tillhandahålla klimat- och miljötjänster genom koldioxidbindning, förbättrad vattenkvalitet och markhälsa, skydd av den biologiska mångfalden, tillhandahållande av livsmiljöer för växter och djur, bevarande av diversifierade och öppna landskap, i synnerhet i bergsområden, och tillvaratagande av marginalmarker som inte kan producera livsmedel för människor. Parlamentet betonar att man med hjälp av enkelmagade arter, såsom fjäderfä och svin, kan öka cirkulariteten ytterligare, genom användning av produkter från avfallsströmmar i deras foder och återvinning av biomassa, medan deras gödsel tillhandhåller en värdefull källa till naturligt gödselmedel för växtodling. Parlamentet betonar att betydande minskningar av besättningarna kan äventyra dessa ekosystemfunktioner.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram verktyg som genom att göra jordbrukssystemen effektivare stärker djurhållningens roll när det gäller att bevara gräsmarker som är viktiga för miljön och klimatets stabilitet och som gör djurhållningssystemen mer hållbara genom att öka deras effektivitet, och att säkerställa högre inkomster för arbetstagare inom djurhållningssektorn.

49. Europaparlamentet betonar vikten av att integrera djurhållning i hållbara jordbruksmodeller, inbegripet blandade jordbrukssystem, för att säkerställa balanserade näringsflöden och minimera resurskonkurrensen. Parlamentet betonar vikten av en effektiv användning av boskap för att balansera hållbarhet och livsmedelsbehov, och framhåller fördelarna med rotationsbete och högintensivt rotationsbete för foderproduktivitet, koldioxidbindning, markkvalitet, biologisk mångfald och motståndskraft mot torka.

---

31 Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj).

Parlamentet understryker behovet av att öka medvetenheten om miljöfördelarna med välskötta djur.

50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka medlemsstaternas utrymme att stödja jordbrukare när det gäller att bevara landskapet via den gemensamma jordbrukspolitiken och att samtidigt minska de rättsliga hindren för en fullständig användning av betesmark och säkerställa ett starkare skydd för EU:s jordbruksmark mot markexploatering, markförstöring och konkurrerande användningar utanför jordbruket.

51. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att jordbrukssystemen integrerar växtodling med djurhållning för att underlätta återvinning av näringsämnen genom att gynna organiska framför syntetiska gödselmedel, minska användningen av kemikalier och öka markbördigheten och den biologiska mångfalden.

52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna den strategiska betydelsen av konventionell produktion av gödselmedel i EU för den europeiska konkurrenskraften och att samtidigt främja användningen av stallgödsel på vissa grödor, påskynda godkännandet och användningen av alternativa gödselprodukter, såsom rötrester och Renure (återvunnet kväve från gödsel), för att öka återvinningen av näringsämnen, minska beroendet av syntetiska gödselmedel som importeras från länder utanför EU och främja cirkularitet inom djurhållningssystemen. Parlamentet erkänner djurhållningssektorns strategiska roll för att minska beroendet av syntetiska insatsvaror och noterar att en ökad användning av både rötrester och Renure inte bara bidrar till den cirkulära ekonomin utan också till utfasningen av fossila bränslen i EU:s ekonomi genom att minska utsläppen av växthusgaser, stödja produktionen av förnybar energi och minska EU:s beroende av importerade fossila bränslen.

53. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag om en riktad översyn av nitratdirektivet[32] för att tillåta användning av Renure-gödselmedel över det gränsvärde som fastställts för spridning av gödsel och anpassa det till de senaste vetenskapliga rönen och innovativa gödslingsmetoderna, såsom användning av gödsel för att främja cirkulär hantering av näringsämnen och samtidigt fortsätta att skydda vattenkvaliteten. Parlamentet hänvisar till nyligen genomförda studier om fördelarna med och den neutrala effekten på vattenkvaliteten av de undantag som beviljats medlemsstaterna.

54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa rättvisa priser eller skälig ersättning till uppfödare, med tanke på de ökande

---

32 Rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

kostnaderna för gödselmedel.

55. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att investera i innovation och infrastruktur som möjliggör en bredare användning av gödselmedel och biogas från gödsel från djurhållning, i linje med EU:s klimat- och energimål.

56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ompröva det sätt på vilket jordbruksprodukter, biprodukter och restprodukter klassificeras som avfall för att göra det lättare att använda dem som råvaror. Parlamentet betonar att produktionsdjuren är oersättliga för den cirkulära ekonomin inom jordbruket, och understryker att djurhållningens bidrag till bioekonomin i högre grad behöver framhållas i en mer övergripande strategi för närings- och kolkretsloppen tvärsöver alla områden av produktion av livsmedel och icke-livsmedel. Parlamentet uppmanar kommissionen att basera sin strategi för djurhållningssektorn på forskningsresultat och att underlätta forskning om utvecklingen av cirkulärt foder. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över förordningarna om animaliska biprodukter som inte är avsedda att användas som livsmedel i syfte att förenkla användningen av produkter med låg risk, såsom ull.

57. Europaparlamentet varnar för en universallösningspolitik som syftar till att kraftigt minska djurbesättningar, vilket skulle kunna förvärra miljöförstöringen och göra livsmedelssystemet mindre resilient. Parlamentet noterar särskilt att en minskning av antalet idisslare skulle kunna leda till förändrad markanvändning med negativa effekter, inbegripet nedläggning av mark, skogsutveckling, förlust av biologisk mångfald och ökad brandrisk.

58. Europaparlamentet efterlyser ökade investeringar i forskning och innovation för att optimera växtodlings- och djurhållningsmetoder samt minska boskapens ekologiska fotavtryck, inbegripet metoder för växtförädling och djuravel, utfodring, bete, gödsling och markhantering som förbättrar hållbarhetsresultaten.

59. Europaparlamentet betonar vikten av en strategi som tar hänsyn till hela jordbrukscykeln, stöder planering av optimalt växelbruk, maximerar användningen av åkermark och förbättrar och anpassar sammansättningen av foder som odlas av jordbrukare, till att börja med växtsorter som möjliggör utsläppsminskningar. Parlamentet betonar vikten av att återupprätta näringsfriheten inom jordbruket och göra det möjligt för jordbrukare att utveckla och välja de ventilations-, inhysnings- och utfodringssystem som är anpassade till deras särskilda omständigheter och bäst lämpade för deras produktionssystem.

60. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa att regelverk för djurhållning utformas på ett transparent sätt på grundval av sund vetenskap och

med fullt deltagande av berörda parter, i synnerhet producentorganisationer för jordbrukare och boskapsuppfödare, och med långsiktiga scenarier som möjliggör en gradvis anpassning. Parlamentet rekommenderar att beslutsprocessen underbyggs av verkliga offentliga samråd, detaljerade konsekvensbedömningar och kontinuerliga återkopplingsmekanismer för att säkerställa ett effektivt och lokalt accepterat genomförande.

61. Europaparlamentet efterlyser ett större politiskt utrymme att underlätta en målbaserad strategi, genom gårdsbaserad riktmärkning i stället för toppstyrda åtgärder, vilket innebär att jordbrukarna är fria att välja vilka åtgärder de vidtar, så länge de bidrar till de fastställda målen.

62. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå verktyg som stärker animalieproduktionens roll när det gäller att bevara gräsmarker som är värdefulla för miljön och klimatet genom mer extensiva jordbrukssystem, och som gör de intensiva systemen mer hållbara.

Djurhållningens sociala dimension och sektorsspecifika utmaningar

63. Europaparlamentet betonar att djurhållningspolitiken måste vara fast förankrad i högsta vetenskapliga standarder och säkerställa en balanserad och heltäckande förståelse av de bidrag och utmaningar som är förknippade med djurhållning.

64. Europaparlamentet understryker vikten av öppen, tillgänglig och evidensbaserad vetenskaplig kommunikation för att motverka felaktig information och ideologiska fördomar i offentliga debatter om boskap och om produktion och konsumtion av kött. Parlamentet påpekar i detta avseende att Världshälsoorganisationen uppmuntrar konsumtion av animaliska proteiner inom ramen för en komplett och varierad kost.

65. Europaparlamentet betonar att politiska beslut och sociala uppfattningar bör baseras på välgrundade vetenskapliga belägg som återspeglar mångfalden i produktionssystemen, deras bidrag till människors kost, landsbygdsekonomin och miljömässig hållbarhet, och på så sätt främja en mer positiv bild av djurhållningssektorn, och att det därför är viktigt att stärka dialogen mellan vetenskapen, beslutsfattare, producenter och konsumenter genom att uppmuntra en välinformerad, balanserad och icke-polariserad syn på djurhållningens roll i det europeiska samhället. Parlamentet betonar vikten av att informera konsumenterna om fördelarna med att konsumera animaliska proteiner inom ramen för en komplett och balanserad kost.

66. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag att på nytt behandla frågan om de köttbeteckningar som används för kött och

styckningsdelar, i syfte att skydda produkter av animaliskt ursprung, och att förbjuda användning av dessa för att märka produkter av icke-animaliskt ursprung, och anser att denna bestämmelse bör tillämpas på produkter som härrör från cellodling och hybridprodukter som består av en blandning av animaliska och vegetabiliska proteiner. Parlamentet erinrar om att ett sådant skydd finns för mjölkprodukter. Parlamentet betonar att en tydlig, rättvis och transparent märkning är avgörande för att tillhandhålla och förstärka verklig transparens för konsumenterna och främja kvaliteten på EU:s animaliska produkter, bland annat genom att lyfta fram deras erkända märken och korta leveranskedjor.

67. Europaparlamentet uppmanar med kraft beslutsfattare på alla nivåer att upprätthålla evidensbaserade standarder vid utarbetandet av kostriktlinjer, och att till fullo lyfta fram den näringsmässiga, kulturella och ekonomiska betydelsen av kött, mejeriprodukter och ägg, samtidigt som hänsyn tas till det överkomliga och faktiska proteinintaget från animaliska produkter i olika regioner.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se över förordning (EU) nr 1169/2011[33] för att införa en obligatorisk ursprungsmärkning av alla de produkter som innehåller kött som släpps ut på EU-marknaden, även när kött inte är huvudingrediensen, med en tydlig angivelse av ursprung i eller utanför EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att införa en obligatorisk angivelse av ursprungsland för kött som används som ingrediens i bearbetade produkter.

69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samarbeta med forskare om att lägga fram studier om effekterna av ersättningsprodukter för livsmedel. Parlamentet varnar för det okritiska främjandet av näringsmässigt och miljömässigt olämpliga ersättningsprodukter för livsmedel som ersättning för traditionella livsmedel från djur, inbegripet sådana som inte tillhandahåller de bioaktiva föreningar eller viktiga mikronäringsämnen som finns i naturligt kött från friska djur som föds upp i högkvalitativa system, och varnar särskilt för att inkludera dessa i matkorgar till barn och ungdomar i skolor. Parlamentet noterar att traditionella livsmedel av animaliskt ursprung, tillsammans med växtbaserade livsmedel, kan

---

33 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304, 22.11.2011, s. 18, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1169/oj).

bidra till en balanserad och näringsrik kost.

70. Europaparlamentet kräver att kommissionen genomför en omfattande konsekvensbedömning på grundval av de senaste vetenskapliga rönen och lämpliga samråd med alla berörda parter innan den lägger fram nya lagstiftningsförslag som påverkar jordbrukssektorn.

71. Europaparlamentet är mycket oroat över de ökande satsningarna på så kallade syntetiska livsmedel, såsom protein som framställts i laboratorium, utan att några avgörande vetenskapliga bevis för deras säkerhet, industriella gångbarhet eller miljömässiga fördelar föreligger. Parlamentet understryker behovet av att genomföra ordentliga konsekvensbedömningar på grundval av vetenskapliga rön, där man tar hänsyn till alla aspekter som rör säkerhet, miljömässig påverkan, marknadskonsekvenser och konsumentskydd innan man föreslår något nytt regelverk för ny livsmedelsteknik, i synnerhet form av tydlig och lämplig märkning.

72. Europaparlamentet framhäver idisslarnas ekologiska roll och det naturliga köttets näringsvärde, och betonar att produktion av syntetiska livsmedel i hög grad bygger på mycket industrialiserade, energiintensiva processer som kräver betydande mängder kemiska insatsvaror, vilket strider mot de hållbarhetsprinciper som EU förespråkar. Parlamentet konstaterar att syntetiska livsmedel fortfarande varken är en möjlig lösning eller ett säkert alternativ till traditionell boskapsuppfödning och att deras främjande skulle kunna äventyra tusentals familjeföretag inom jordbruk. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra noggranna och oberoende bedömningar av syntetiska livsmedelsprodukter när det gäller hälsorelaterade, miljömässiga och socioekonomiska konsekvenser samt farhågor avseende konsumentskydd och konsekvenser för traditionellt jordbruk och djurhållning. Parlamentet begär att de befintliga regelverken tydligt ska inriktas på att skydda konsumenter, europeiska producenter och landsbygdsområden.

73. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som djurhållningssektorn spelar för att bidra till livsmedeltrygghet, skapa arbetstillfällen samt bevara och främja lokalism, och för den ekonomiska stabiliteten i hela EU. Parlamentet värdesätter den roll som djurhållningen spelar, inte bara som leverantör av livsmedel och miljötjänster utan även som en drivkraft för socialt ansvar, anständiga arbetsvillkor och landsbygdsutveckling. Parlamentet understryker hur mycket resultatindikatorn för den gemensamma jordbrukspolitiken (I.24) om ”Bidrag till arbetstillfällen i landsbygdsområden” bidrar till att uppmärksamma djurhållningens roll, särskilt familjejordbruk och småskaliga jordbruk.

74. Europaparlamentet understryker också att sektorn om den inte får tillräcklig finansiering kommer att bli alltmer oattraktiv för unga

människor, och att arbetstillfällen riskerar att gå förlorade och även EU:s konkurrenskraft i fråga om näring och på det sociala området riskerar att minska.

75. Europaparlamentet påpekar vikten av att erkänna och belysa den grundläggande roll som kvinnor spelar i djurhållningsföretag där de vid sidan av det dagliga jordbruksarbetet ofta ansvarar för att förvalta och överföra kunskap mellan generationerna. Parlamentet betonar i detta avseende att familjejordbruk, där kvinnor och familjer spelar en central roll, är ryggraden i den europeiska djurhållningen och bör stödjas av särskild politik som erkänner dess ekonomiska, sociala och kulturella betydelse. Parlamentet anser därför att EU:s offentliga politik bör omfatta ett effektivare jämställdhetsperspektiv genom att främja riktade åtgärder för att stödja kvinnliga jordbrukare, säkerställa lika möjligheter, synlighet för deras bidrag och bättre tillgång till utbildning, finansiering och representation i beslutsprocesser.

76. Europaparlamentet betonar jordbrukets och djurhållningens viktiga roll när det gäller att tillhandahålla sociala fördelar till samhällen i form av landskap som hålls öppna, utbildning och tillhandahållande av omsorg för människor med särskilda behov i form av ”grön omsorg” på jordbruk. Parlamentet betonar behovet av att upprätthålla jordbruket och djurhållningen i alla EU:s regioner, att särskilt underlätta dessa former av ”grön omsorg” och ge jordbrukarna tillräcklig ersättning för deras arbete.

77. Europaparlamentet understryker hur viktig jordbrukarnas mentala hälsa och deras välbefinnande är, och efterfrågar att man i den gemensamma jordbrukspolitikens framtida instrument inkluderar åtgärder för psykologiskt stöd, förenklad administration och balans mellan arbete och privatliv.

Djursjukdomar

78. Europaparlamentet betonar att djursjukdomar har betydande socioekonomiska, miljömässiga och djurskyddsrelaterade konsekvenser på gårdsnivå och på subnationell, nationell och regional nivå. Parlamentet betonar att deras inverkan på djurhållningen kommer att förvärras ytterligare av temperaturhöjningen och de högre vindhastigheterna samt av de allt vanligare extrema väderhändelserna i EU, vilket måste hanteras.

79. Europaparlamentet betonar behovet av förstärkt övervakning och förebyggande åtgärder för att inom EU undvika överföring av djursjukdomar från både medlemsstater och länder utanför EU, och efterlyser en systematisk bedömning av sårbarheter i fråga om biosäkerhet i EU, med fokus på introduktionsvägar för kända och nya sjukdomar.

80. Europaparlamentet betonar att underlåtenhet att förebygga eller

bekämpa djursjukdomar i en medlemsstat i EU kan få omedelbara konsekvenser för de andra medlemsstaterna, vilket kräver samordnade insatser. Parlamentet betonar därför att förebyggande åtgärder är både viktiga och kostnadseffektiva, i synnerhet när det gäller vaccinering, tidig upptäckt, beredskap, lämpligt informationsutbyte och samordning mellan medlemsstater, och pekar på instrumenten för ekonomisk kompensation till de djuruppfödare som drabbas av direkta och indirekta skador till följd av tillämpningen av sanitära åtgärder.

81. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillhandahålla de resurser som krävs för att genomföra effektiva och ändamålsenliga program för förebyggande och kontroll, såsom ekonomiskt, veterinärt, tekniskt och administrativt stöd samt forskning om genetiskt urval av djur med ökad resistens mot nya sjukdomar.

82. Europaparlamentet betonar vikten av att vidta snabba och effektiva åtgärder för att kontrollera spridningen av djursjukdomar. Parlamentet uppmanar kommissionen att förstärka den särskilda mekanism för tidig varning och tidiga insatser som ska aktiveras i händelse av ett misstänkt eller bekräftat utbrott av djursjukdomar i syfte att sörja för informationsutbyte i realtid mellan nationella myndigheter och kommissionen om den epidemiologiska situationen, underlätta samordning av riskbedömnings- och kontrollåtgärder mellan medlemsstaterna och säkerställa lämplig kommunikation med alla berörda parter, särskilt jordbrukare och konsumenter.

83. Europaparlamentet välkomnar att EU år 2023 redan hade uppnått halva sitt mål om att senast 2030 minska försäljningen och användningen av antimikrobiella medel inom veterinärmedicin med 50 %. Parlamentet betonar behovet av att fortsätta med dessa ansträngningar och utveckla en samordnad EU-strategi för förebyggande och upptäckt av djursjukdomar med åtgärder för tidig övervakning, vaccinering och biosäkerhet för att undvika att djursjukdomar ökar, eftersom det skulle kunna försvåra uppnåendet av minskningsmålet för antimikrobiella medel.

84. Europaparlamentet betonar att man behöver ta fram avancerade diagnosverktyg, prognosmodeller och dekontamineringsteknik. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att ytterligare skärpa djurhälsostandarderna på EU-nivå för att skydda djurhållningen, inbegripet bestämmelser om att minska eller utestänga vilda djurpopulationer som medför risker i fråga om infektionssjukdomar och om att vid behov genomföra riktade vaccineringar av djur som ett komplement till ansvarsfullt urval och uppfödning av djur, vilket kan bidra till att minska förekomsten av endemiska och nya sjukdomar.

85. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att erkänna den

veterinärmedicinska sektorns roll och stödja den i dess ansträngningar att föra ut bioteknik från laboratoriet till gården, genom att påskynda och effektivisera regleringsprocesserna, finansiera och utöka biotekniken för djurhälsa samt informera jordbrukarna och allmänheten om dess fördelar, sörja för kompetenshöjning och omskolning av arbetskraften samt stödja insamlingen av data och användningen av artificiell intelligens (AI) på gårdarna och inom djurhälsosektorn.

86. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra övervakningen och rapporteringen av dessa kostnader, både direkta och indirekta, för att göra EU:s och medlemsstaternas stödåtgärder snabbare och mer effektiva. Parlamentet noterar i detta avseende att FAO har tagit fram ett nytt verktyg, kallat OutCosT (OUTbreak COSting Tool), som gör att länder kan bedöma den ekonomiska bördan i samband med utbrott av djursjukdomar och åtgärder för att bekämpa dem.

87. Europaparlamentet stöder uppmaningen till kommissionen från en grupp medlemsstater att anpassa EU:s strategi för att bekämpa djursjukdomar genom att använda vaccinering, när så är möjligt och beroende på art och sjukdom, som en förebyggande åtgärd inom ramen för en bredare verktygslåda.

88. Europaparlamentet betonar dock att vaccinering är ännu effektivare om den kompletteras med biosäkerhets- och övervakningsåtgärder. Parlamentet betonar att vaccinationsåtgärder måste kombineras med genetiska urvalsprogram för immunologisk resistens för att åstadkomma ett långsiktigt skydd, särskilt för inhemska raser och i känsliga områden. Parlamentet betonar att insatserna på detta område måste intensifieras och stödjas genom tillgängliga vacciner till rimliga priser, biosäkerhetsåtgärder som är korrekt avpassade till risknivån samt ytterligare finansiering till drabbade jordbrukare i alla medlemsstater i den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2027.

89. Europaparlamentet understryker vikten av en samordnad strategi för djurhälsa som inbegriper proaktiva investeringar i forskning, övervakningssystem, vaccinutveckling och behandlingsalternativ för att hantera både kända och nya sjukdomar. Parlamentet noterar utvecklingen av diva-vaccinering, som gör det möjligt att skilja mellan djur som har smittats med en patogen och djur som har vaccinerats mot den. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att beakta den senaste vetenskapliga utvecklingen och att se över förordning (EU) 2016/429[34] i syfte att inrätta en ny kategori för

---

[34] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/429 av den 9 mars 2016 om överförbara djursjukdomar och om ändring och upphävande av vissa akter med avseende på djurhälsa (”djurhälsolag”), EUT L 84, 31.3.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/429/oj).

hälsostatus kallad ”sjukdomsfri med vaccinering”. Parlamentet uppmanar kommissionen att främja investeringar i forskning om och utveckling av diva-vaccinering genom Horisont Europa och att påskynda dess användning bland jordbrukare.

90. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja investeringar i gårdarnas biosäkerhet genom ökad finansiering, även utanför den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet uppmanar dessutom kommissionen att stärka djurhälsoåtgärderna inom EU:s jordbrukssektor genom att samordna forskning, gemensamma inköp, lagring och leverans av vacciner för veterinärmedicinskt bruk, nya antigen- och diagnosreagenser och immunologiska veterinärmedicinska läkemedel på EU-nivå med hjälp av en mekanism för beredskap och tidig varning och genom att främja framtagandet av sådana produkter i EU. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att denna mekanism förses med tillräcklig finansiering.

91. Europaparlamentet uppmuntrar upprättandet av strategiska lager för att kunna agera snabbare vid nya epidemier. Parlamentet betonar att man snarast behöver inrätta ett centraliserat och harmoniserat databankssystem för djurvaccinationer i alla medlemsstater. Parlamentet påpekar att ett sådant system skulle förbättra spårbarheten och sjukdomsövervakningen, stödja snabba insatser vid sjukdomsutbrott och bidra till den övergripande effektiviteten i EU:s politik för djurhälsa och livsmedelssäkerhet. Parlamentet noterar att en omfattande vaccinationsdatabas skulle underlätta gränsöverskridande samarbete, säkerställa efterlevnad av EU:s standarder och ge värdefulla insikter för politisk utveckling, forskning och hållbar förvaltning av djurbesättningars hälsa.

92. Europaparlamentet stöder forskning om ny teknik som inaktiverar virus i livsmedelsprodukter, såsom högtrycksbearbetning, som har visat sig vara en lovande metod för att bevara livsmedelssäkerheten och livsmedelskvaliteten. Parlamentet understryker vikten av särskild djurkost och foderberedningar för att förhindra spridningen av vissa sjukdomar och förbättra djurens allmänna hälsa och motståndskraft.

93. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen och medlemsstaterna att stödja och samarbeta med de regionala myndigheterna och att samråda med jordbrukarna i fråga om att utarbeta och genomföra planer för förebyggande, vaccinering och begränsning av dessa sjukdomar, och att i möjligaste mån undvika avlivning av djur.

94. Europaparlamentet efterlyser ett större samarbete mellan EU, branschaktörer och internationella partner för att se till att resurserna fördelas effektivt och att kunskap delas för att förbättra hanteringen och förebyggandet av sjukdomar.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka EU-finansieringen till program för utrotning och kontroll i EU:s medlemsstater. Parlamentet rekommenderar att det inrättas omfattande ekonomiska stödsystem, inbegripet kompensationssystem som omfattar hela leveranskedjan, för att säkerställa att alla berörda parter, särskilt djuruppfödarna, får lämpligt stöd. Parlamentet betonar att ett påskyndat ekonomiskt stöd måste göras tillgängligt vid allvarliga utbrott av djursjukdomar som leder till betydande ekonomiska förluster för att minska osäkerheten och upprätthålla den ekonomiska kontinuiteten. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att effektivisera bedömningen av stödansökningar, undanröja onödiga administrativa hinder och fastställa tydliga tidsfrister för utbetalning av stöd för att hjälpa jordbrukarna att bättre planera och stabilisera sin verksamhet.

96. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag i 2025 års förenklings- och konkurrenskraftpaket för den gemensamma jordbrukspolitiken, som syftar till att stärka den gemensamma jordbrukspolitikens kapacitet att ge ekonomiskt och operativt stöd till jordbrukare som drabbats av naturkatastrofer, ogynnsamma klimatrelaterade väderhändelser eller djursjukdomar genom att införa ett ytterligare krisstöd som medlemsstaterna kan mobilisera inom ramen för landsbygdsutvecklingsfonderna. Parlamentet anser att den framtida gemensamma jordbrukspolitiken också aktivt måste stödja jordbrukarnas kapacitet att hantera spridningen av djursjukdomar och epidemier, särskilt genom att tillhandahålla en betydligt större budget för krishanteringsverktyg och jordbrukskrisreserven, som kan aktiveras snabbt och effektivt för att stödja drabbade jordbrukare.

97. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att komplettera detta initiativ genom att vidareutveckla riskhanteringssystem som lämpar sig för krissituationer kopplade till djursjukdomar, inbegripet genom att underlätta tillgång till försäkringssystem och gemensamma fonder. Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå inrättandet av ett nytt europeiskt återförsäkringsinstrument, som gör det möjligt att täcka risker associerade med nya epizootier, och att säkerställa att alla jordbruksföretag har tillgång till försäkringsavtal som ger skydd vid epizootier.

98. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bedöma möjligheten att inrätta en europeisk djurhälsofond för att tillhandahålla ett snabbt och rättvist stöd i händelse av sjukdomsutbrott. Parlamentet betonar att det med tanke på riskerna med olika djursjukdomar är viktigt att anslå medel till djurgenetisk förbättring för att skapa mer sjukdomsresistenta raser och på så sätt värna EU:s livsmedelstrygghet inför potentiella hälsokriser.

99. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att samarbeta med internationella handelspartner för att säkerställa att

regionaliserade handelsförbud och erkända inaktiveringsbehandlingar, såsom matlagning och lång torkning, accepteras så att onödiga ekonomiska skador för EU:s djurhållningsindustri kan reduceras.

100. Europaparlamentet uppmanar dessutom kommissionen att i vissa specifika fall bedöma möjligheten att tillämpa kompartmentalisering baserat på biosäkerhetsrelaterad hanterings- och uppfödningspraxis, samt att bedöma dess tillämplighet i ett internationellt sammanhang och tillsammans med de mest pålitliga handelspartnerna.

101. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att bedöma riskerna med det ökande antalet vilda hov- och klövdjur samt deras inverkan på djurhälsa, folkhälsa och biologisk mångfald. Parlamentet anser att det i detta avseende är nödvändigt att genomföra horisontella åtgärder som syftar till att på lämpligt sätt hantera överpopulation.

Kommersiella aspekter

102. Europaparlamentet understryker att EU:s djurhållningssektor är särskilt sårbar för olika externa chocker, såsom hälsokriser, extrema väderhändelser, prisvolatilitet och störningar i leveranskedjorna, och ökad konkurrens från länder utifrån EU vars produkter inte alltid uppfyller EU:s höga standarder för miljö, djurskydd, hälsa och livsmedelssäkerhet, vilket förklarar de farhågor som jordbrukarna rest om bristande ömsesidighet och orättvis global konkurrens. Parlamentet betonar därför behovet av att säkerställa rättvisa konkurrensvillkor på den internationella marknaden för att skydda de europeiska företagens ekonomiska livskraft och garantera ömsesidiga standarder i handelsavtal. Parlamentet begär därför att man vid ingående av handelsavtal ska ta hänsyn till sektorns sårbarhet.

103. Europaparlamentet efterlyser inrättandet av ett särskilt instrument inom den kommande fleråriga budgetramen för att tillhandahålla riktat stöd till jordbrukssektorer, inklusive djurhållningssektorn, som riskerar att drabbas av störningar eller kan behöva anpassningar till följd av effekterna av gällande handelsavtal.

104. Europaparlamentet påpekar att i ett sammanhang där EU:s konsumtion av animaliska produkter och i synnerhet kött – i bästa fall – stagnerar men den globala efterfrågan på animaliskt protein förväntas öka, bör man lyfta fram den ekonomiska betydelsen av export och EU:s positionering som världsledande region för klimatvänligt jordbruk som iakttar djurens välbefinnande och som exporterar kunnande, teknik och metoder för omställningen till hållbarhet på världsmarknaderna, och samtidigt säkerställer EU:s livsmedelssuveränitet. Parlamentet betonar att detta skulle kunna främja forskning, innovation, investeringar och sysselsättning.

Parlamentet understryker i detta sammanhang att investeringar i förbättrad boskapskvalitet och genetisk spårbarhet blir allt viktigare för att möta den globala efterfrågan på animaliska produkter med högt näringsvärde.

105. Europaparlamentet beklagar att våra handelspartner inte alltid har standarder som motsvarar EU:s ambitiösa standarder och mål för hälsa, djurskydd, miljö och andra hållbarhetsfaktorer. Parlamentet insisterar på att EU:s djuruppfödare därför inte konkurrerar på lika villkor med producenter från länder utanför EU, varken på de internationella marknaderna eller på EU:s inre marknad.

106. Europaparlamentet konstaterar att även om all livsmedelsimport som släpps ut på EU-marknaden måste uppfylla relevanta och höga EU-standarder för slutprodukterna som är tillämpliga oavsett om produkten produceras på hemmamarknaden eller importeras, så är produktionskraven (*process and production methods* (bearbetnings- och produktionsmetoder)) vanligtvis inte obligatoriska för importerade produkter.

107. Europaparlamentet insisterar på att det, i linje med kommissionens slutsatser om tillämpningen av EU:s hälso- och miljönormer på importerade jordbruks- och livsmedelsprodukter, finns politiskt utrymme för att fortsätta att tillämpa hälso-, miljö- och djurskyddskrav på importerade produkters bearbetnings- och produktionsmetoder på ett sätt som är förenligt med WTO:s regler. Parlamentet konstaterar att det alltid är viktigt att göra en bedömning från fall till fall innan produktionsstandarder tillämpas på import, såsom anges i kommissionens rapport.

108. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa större samstämmighet mellan sin handels- och hållbarhetspolitik genom att med spegelklausuler i alla framförhandlade handelsavtal inkludera krav på ömsesidig tillämpning av miljö-, djurhälso- och djurskyddsstandarder för alla produktionsstadier för att säkerställa att importerade produkter som inte uppfyller EU:s standarder inte släpps ut på EU:s marknad. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkra och stärka vederbörliga och strikta importkontroller för att skydda inhemska producenter och EU:s konsumenter.

109. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stärka sin politik för säljfrämjande åtgärder, som ska vara välfinansierad, genom att höja budgeten för EU:s jordbruksprodukter, inbegripet animaliska produkter, och säkerställa fortsatt stöd till geografiska beteckningar i den internationella handeln som en hörnsten för kvalitet, spårbarhet och landsbygdsutveckling. Parlamentet understryker att djurhållningssektorn står för en betydande andel av de europeiska geografiska beteckningarna, däribland produkter som ost, korv, skinka och färskt kött, som är resultatet av en kunskap som har gått i arv i många generationer och produktionsmetoder som är nära

kopplade till områdena där de uppstått.

110. Parlamentet betonar att kvalitetsbeteckningar inte bara lyfter fram producenternas arbete, utan även skyddar traditionella metoder, främjar mångfalden i den europeiska gastronomin och bidrar till att bevara produktionsplatsernas kulturella identitet. Parlamentet understryker dessutom att det behövs tydlig och korrekt märkning för att förbättra produkternas spårbarhet och skydda konsumenterna från vilseledande marknadsföringsmetoder, både utanför och inom EU, såsom användningen av namn som låter som eller påminner om europeiska namn och som felaktigt antyder att produkter är av europeisk eller lokalt ursprung eller av hög kvalitet.

111. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ytterligare stödja jordbrukarna i deras ansträngningar att uppfylla EU:s standarder för att undvika förlust av konkurrenskraft och en efterföljande omlokalisering av EU:s produktion till länder utanför EU med lägre standarder för djurskydd, produktion och sociala aspekter och att säkerställa att producenterna har tillgång till finansiering för att förbättra djurgenetiken, så att konkurrenskraften stärks genom kvalitet snarare än kvantitet.

°

° °

112. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.